

Sygn. akt I CZ 83/11

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Iwona Koper

SSA Marek Machnij

w sprawie z powództwa K. A.

przeciwko Miastu W.

o zadośćuczynienie, odszkodowanie i rentę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 26 października 2011 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 18 kwietnia 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z 11 lutego 2011 r., I CZ 38/10 Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu zażalenia powódki, uchylił zaskarżone postanowienie w przedmiocie kosztów postępowania apelacyjnego, zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego z 20 listopada 2009 r., I ACa 821/09, i w tym zakresie przekazał sprawę do ponownego rozpoznania. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu swego orzeczenia podzielił zapatrywanie skarżącej powódki, że nietypowy charakter sporu między stronami (o niekorzystnym dla powódki ostatecznym wyniku sprawy zdecydowały względy procesowe, nie zaś merytoryczne), a także jej sytuacja majątkowa i rodzinna przemawiają za rozważeniem możliwości zastosowania co do orzeczenia o kosztach postępowania apelacyjnego przepisu art. 102 k.p.c.

Po ponownym rozpoznaniu kwestii dotyczącej kosztów postępowania apelacyjnego Sąd Apelacyjny, po powołaniu się na art. 102 w związku z art. 391 § 1 k.p.c., postanowieniem z 18 kwietnia 2011 r., I ACo 12/11, orzekł o nieobciążeniu powódki tymi kosztami na rzecz strony pozwanej - Miasta W.

W zażaleniu na postanowienie z 18 kwietnia 2011 r. strona pozwana wniosła o jego zmianę przez obciążenie powódki kosztami postępowania apelacyjnego lub o uchylenie tego postanowienia z przekazaniem sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania, a także obciążenie powódki kosztami postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedmiotem niniejszego postępowania zażaleniowego jest kontrola instancyjna postanowienia Sądu drugiej instancji co do zastosowania art. 102 k.p.c. w odniesieniu do podstawy rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego. W tym zakresie Sąd ten uwzględniając ocenę prawną powyższego zagadnienia i wskazówki Sądu Najwyższego zawarte w postanowieniu z 11 lutego 2011 r., uznał, że okoliczności sprawy przemawiają za rozstrzygnięciem o tych kosztach stosownie do art. 102 k.p.c. Szczegółową argumentację w tym względzie zamieścił w obszernym uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. W związku z takim stanem rzeczy należy podkreślić, że art. 102 k.p.c., zastosowany przez Sąd

Apelacyjny w związku z art. 391 § 1 k.p.c., ma charakter dyskrecyjny. Wprawdzie kwestia trafności jego zastosowania, co do zasady, może być objęta kontrolą sądu wyższego rzędu, niemniej jednak ewentualna zmiana zaskarżonego orzeczenia o kosztach powinna być jednak w takim wypadku wyjątkiem. Sąd Najwyższy nie dopatrył się w okolicznościach sprawy sytuacji wyjątkowej, wymagającej jego ingerencji, zwłaszcza, że w swoim poprzednim postanowieniu wyraźnie została zasugerowana potrzeba zastosowania w odniesieniu do omawianej kwestii rozwiązania przewidzianego w art. 102 k.p.c.

Z tych przyczyn orzeczono jak w postanowieniu (art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).